

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 117379

гр. София, 25.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20231110110274 по описа за 2023 година

РАЗПОРЕДИ:

ДА СЕ ИЗПРАТИ на ИВСС във връзка със Сигнал вх. рег. №***** г. от Л. И. А.:

- разпечатка от ЕИСС за движението на делото,
- препис от протокола от о.с.з.,
- препис от постановеното по делото решение
- становище в следния смисъл:

Производството по гр.д. 10274/2023 г. на СРС е образувано по искова молба с вх. №***/27.02.2023 г. от Д. А. П., ЕГН *****, съдебен адрес: адрес чрез адв. Б. Г., срещу Л. И. А., ЕГН *****, АДРЕС, с която се иска съдът да осъди ответницата да заплати на ищеца: сумата от 2100 лева, сума с която ответницата се е обогатила, ползвайки без основание недвижим имот / апартамент ***** находящ се в АДРЕС/ върху 1/2 от който ищецът притежава право на ползване за периода от 21.05.2021г. до 21.11.2021 г., сумата от 375 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 21.05.2021 г. до 21.02.2023 г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

В депозирания сигнал са изложени твърдения за нарушение на разпоредбата на чл. 142, ал. 2 ГПК, а именно даване ход на делото в о.с.з. на 04.07.2023 г. в отсъствие на ответницата, както и постановяване на съдебно решение в 3-дневен срок след о.с.з, която бързина се счита от жалбоподателката за обезпокоителна.

Производството по гр.д. 10274/2023 г. на СРС е образувано по искова молба от 27.02.2023 г., и е образувано в делото на следващия работен ден -28.02.2023 г., съобразно приетите вътрешни правила.

След проверка за редовност и допустимост на 06.03.2023 г. е постановено разпореждане по чл. 131 ГПК и исковата молба е изпратена за отговор.

Исковата молба е връчена на ответницата на 24.04.2023 г.

Постъпил е отговор на исковата молба **на 23.05.2023 г.** с дата на пощенското клеймо 19.05.2023 г.

С Определение по чл. 140 ГПК от **30.05.2023 г.** делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание **на 04.07.2023 г. от 10.30 ч..**

Препис от определението е връчен:

- на ищеца на 05.06.2023 г.

- на ответницата на 22.06.2023 г.

С молба, депозирана в съда **на 04.07.2023 г.** ответницата уведомява съда, че е в невъзможност да се яви в о.с.з. поради служебна командировка.

Молбата е докладвана своевременно, въпреки депозирането ѝ в същия ден и в проведеното о.с.з. молбата е докладвана: „Постъпила е молба, с която моли да не бъде даден ход на делото, като е приложена заповед за командироване касаеща днешната дата. Моли делото да бъде отсрочено за период различен от юли до края на месец септември. Като уведомява съда, че отново е в командировка за датите 18 и 19.10.2023 г.“.

Взето е становище от представител на противната страна по хода на делото:“
Считам, че ход на делото следва да се даде. Ответницата е имала твърде много време да ангажира защитата си. Още повече, че като се има предвид, че от представените от нея данни, че е командировка през месец октомври, е видно, че доста преди посочената дата знае за тези си ангажменти, т.е. могла е по всякакъв начин да организира защита си. Считам, че това е едно шиканиране на процеса.“

Изложил съм мотиви, че ответницата е редовно призована за съдебното заседание още на 22.06.2023 г., както и че присъствието ѝ в съдебно заседание не е задължително, а при желание същата е могла както да упълномощи пълномощник, така и да съобрази служебните си ангажменти с датата на откритото съдебно заседание. Приел съм, че не са налице процесуални пречки и тъй като страните са редовно призовани съм дал ход на делото.

В съдебно заседание е разпитан свидетел и е приета съдебно-оценителна експертиза, събирането на които доказателства е допуснато с проектодоклада, инкорпориран в Определение от 30.05.2023 г. Поради изчерпване предмета на доказване е даден ход на устните състезания и делото е обявено за решаване.

На 07.07.2023 г. по делото е постановено решение по чл. 235 от ГПК. **Делото е приключило в срок от 4 месеца и 8 дни.**

Решението е връчено на ищеца на **26.07.2023 г.** и на ответницата на **31.07.2023 г.**

На **16.08.2023 г.** е депозирана въззивна жалба от ответницата, с дата на пощенското клеймо 14.08.2023 г.

С разпореждане от **17.08.2023 г.** въззивната жалба е оставена без движение с указания за отстраняване на нередовностите. Препис от разпореждането е връчен на ответницата на **12.09.2023 г.**

С молба от **13.09.2023 г.** нередовностите са отстранени и с разпореждане от **15.09.2023 г.** въззивната жалба е изпратена за отговор на насрещната страна в 2-седмичен срок.

Осъществяването на бързо и качествено правосъдие е част от правото на справедлив съдебен процес съгласно формираната практика по чл. 6 от ЕКПЧ. Следва да посоча, че откакто със Заповед №АС-464 от 08.10.2021 г. на председателя на СРС ми е възложено председателстването на 46 състав, считано от 11.10.2021 г. съм постановил около 500 решения по чл. 235 ГПК, като само 2 от тях са постановени извън 1-месечния срок и то със забава от 3 дни, а голяма част от решенията, по дела които не са с фактическа и правна сложност, каквото е и гр.д. №10274/2023 г. са постановени в срок от не повече от 1 седмица от обявяването им за решаване.

Към 04.07.2023 г. висиящността на 46 състав се съизмерявала в 102 неприключили иски производствa.

Ето защо и в проведеното открито съдебно заседание на 04.07.2023 г. в графика на състава са били насрочени едва 6 дела:

-гр.д. №10274/2023 г., обявено за решаване и с постановено решение на 07.07.2023г.

-гр.д. №17865/2023г., обявено за решаване и с постановено решение на **06.07.2023г.**

- гр.д. №68344/2022г., обявено за решаване и с постановено решение на **08.07.2023г.**

-гр.д. №139/2023 г., обявено за решаване и с постановено решение на **07.07.2023г.**

-гр.д. №61676/2022 г. , обявено за решаване и с постановено решение на **25.07.2023 г.** /след изтичане на 2-седмичния срок за писмени бележки, предоставен на страните/ и

-гр.д. № 42542/2021 г. , обявено за решаване и с постановено решение на **03.08.2023 г.** /след изтичане на 2-седмичния срок за писмени бележки, предоставен на страните/.

Въз основа на гореизложеното следва да се заключи, че според мен няма нарушения, свързани с образуването, движението и срочното приключване на делото.

Що се касае до изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл. 142 от ГПК, предпоставките за даване ход на делото са преценени от съдията-докладчик, като в съдебно заседание е мотивирано защо е даден ход на делото. Твърденията за такова нарушение по същество представляват оплакване за нарушение на процесуалния закон, каквото е въведено и в депозираната от ответницата въззивна жалба. Констатирането на такова нарушение и евентуалното му отстраняване е част от инстанционния контрол по делата и не е предвидено в правомощията на Инспектората по чл. 54 от ЗСВ.

В допълнение следва да се посочи, че видно от постъпила по делото молба от 19.09.2023 г. от 06 РУ на СДВА по пр.пр. №*****/2023 г. по описа на СРП, вх. №*****/2023 г. по описа на 06 РУ се извършва и проверка, касаеща показанията на разпитания по делото свидетел А П.а.

Следва да се заключи, че депозирането на множество сигнали и жалби от страни по все още неприключили със сила на пресъдено нещо дела, изразяващи недоволството си от невлязъл в сила съдебен акт или недоволството си от процесуално действие на съда с принципно използване на правомерни средства, може да се квалифицира в дадени хипотези като злоупотреба с извънпроцесуални права. Същото може да представлява и неоправдан натиск върху съдебните състави и би могло да води до накърняване независимостта на съдебната власт.

Съдия при Софийски районен съд: _____